

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Mentes humanas appetitu cæcari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

30 Cap. IV. Miseria in acquirendis, retinendis, & amittendis diuitijs.

intellectus inest, Superest, ut audire velint, & facile de eo no isto poterunt liberari. Audiant ergo, quid secum ferat diuitiarum acquisitionis, quid pariat eorumdem possessio, quem dolorem relinquat illarum amissio, si appetantur, aut nimium amentur, discantq; amorem deponere, & frangere tam noxium appetitum. Multi enim etiam olim opes rem *quaesitu* difficilem, custoditu anxiā, amissu *flebilē* vocauēre.

Francisc. Pe-
trarcha. c. 53.

II.

Frangetur autem in primis, si perpendere velimus ipsum appetitum, qui cum diuitiarum acquisitione coniunctus est, immo & precedit. Cura enim nimia & intempestivum studium rerum temporalium voluntatem intemperanti affectu inuisitam rapit, vt nihil non molietur, solliciteq; scrutetur omnia, ne ab eorum adiectione impedita voto suo excidat. Per hoc ardens desiderium voluntas capta, etiam intellectum in rem amatam defigit, atque ad eam irrequieto motu vilibet vestigandam, suprà quam mediocritatis fines ferant, circumagit, idcirco exsculpuntur imprudentia iudicia, ob quae spinosae illae sollicitudines inter peccata prudentiae opposita numerantur. Sollicitudo enim nimia rerum caducarum rationem absorbet, nimijs cogitationibus, de eiusmodi bonis acquirendis, vel conseruandis, vel non amittendis: quod est prudentiae aduersum. Accedit, quod effrenis amor rerum instarum etiam faciat temporalia, quae auarus sibi tamquam fines proponit, non, qualia in se sunt, apparere, sed qualia iuxta prauum amorem dispositionemq; hominis apparent. Hinc imprudens & peruersum de rebus iudicium existit. Atque idcirco D. Chrysostomus ait, *amorem pecunia euertere, seu deicere, & pedibus conculcare eos affectus, quibus inter homines nihil prefertur, adigere ad insatiabilem rabiem, facere ut insaniant & furant, atque, uno verbo, ut ex hominibus ad alia natu, tyranni, barbari, denique feræ fiant.* Qua de causa & Aristoteles monet, homini qui prudentiam amat, cauendum esse affectum prauum, quo intellectus per consensum obtenebratur, & à formatione veri de rebus iudicij abducitur; & cæsus fit ibi, vbi se maximè putat esse oculatum. Scitè D. Laurentius scribit, hanc esse prudentiam terrenam, de qua scriptum censet illud Baruch: *Fili Agar qui exquisierunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merrha, & Theman, & fabula- tores.*

Laurent. In-
stio in ligno
vitæ tractat, 4.
cap. 5.

Cap. IV. Misericordia in acquirendis, retinendis, & amittendis dñitij. 31
tores, & exquisitores prudentiae, & intelligentiae; viam autem sapientiae nescierunt, nec commemoratis sunt semitas eius. An non ergo ipsa hæc sollicitudo mentes hominum excæcans dignam se esse, quæ horreatur, ostendit? Non sine causa Plutum poetæ cæcum finixerunt, facit enim cæcos, qui se sinunt ab ab illo gubernari. Quapropter utique non possunt videre, paupertatem dñitij esse præstantiorem; quæ, teste Aristotele, nihil fere aliud sunt, quam felix Aристот. 2;
Amentia, immò infelix. Rhet. c. 36.

Hic cæcus dux homines impellit ad sectandas opes. At qualisnam est, aut certè esse solet opum acquisitio? Satis esset ad diuitiarum contemptum, quod non sine molesto labore acquirantur, nec sine molestioribus curis custodiantur, nec sine molestissimis luctibus amittantur, sed insuper iniquitas se ijs ubique intermisceret. Quantis laboribus inquirantur, testantur in primis omnes, quicumq; agros fodunt, arant, occant, serunt, & quisquis

Aristot. 2;

Rhet. c. 36.

III.

Sole sub ardenti flarentia demetit arua: Catull. de
testantur item omnes mercenarij, operarij, opifices, & quotquot nuptijs Pelei
corium suunt, ligna cædunt, saxa è lapicidinis eruunt. Hi omnes & Thetid.
in sudore vultus sui vescuntur pane. Subscribunt omnes hominum Genes. 3. 19.
sortes, dum laudant diuersa sequentes.

Catull. de
nuptijs Pelei
& Thetid.

Genes. 3. 19.

O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore,
Contra mercator, nam in aëtantibus Austris,
Militia est potior &c.

Horat. lib. I.
Satyr. I.

Interim vterq; laborat, iste ut lucrum, ille ut spolium reportet. Eccli. 43. 26.
Qui nauigant mare, enarrant pericula eius: & audientes auribus no-
stris admirabimur.

Impiger extre mos currit mercator ad Indos
Per mare pauperiem fugiens.

Longum iter conficiendum est; aliena tellus adeunda; vitandi scopuli, brevia & syrtes; expectandi & superandi saepe aduersi venti; excipiendi decumani fluctus; sustinenda procellæ nauim, quatientes; atræ nubes & horridæ suspiciendæ; imbres, nimbi, turbines reliquæque tempestates despiciendæ, non raro etiam ex naufragio tabula arripienda; denique sexcentæ sunt occasiones pereundi. Tanti fit aurum. In bello autem, quod plurimi non nisi